

Гуфторҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахулоқ таъоло

Коди гуфтор: 66

**Аҳком
Масоъили мустаҳдиса**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Се гуфтор аз он ҳазрат дар бораи ҳурмати иҷора додан ва иҷора гирифтани раҳим

1 . أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْهَرَوِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ الْهَاشِمِيَّ الْخُرَاسَانِيَّ أَيْدَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَنِ الْمَرْأَةِ تُؤَجَّرُ رَجْمَهَا مِنْ زَوْجَيْنِ لَا يُولَدُ لَهُمَا فَتَنْبِتُ مَاءَهُمَا أَوْ جَنِينَهُمَا، فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ لَا يُشَارِكُ فِي أَوْلَادِ النَّاسِ إِلَّا شَيْطَانٌ! أَمَا سَمِعْتَ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾!؟

Тарҷумаи гуфтор:

Муҳаммад ибни Абдурраҳмони Ҳиравӣ моро хабар дод, гуфт: Аз ҳазрати Мансури Ҳошими Хуросонӣ аядуллоҳ таъоло дар бораи зане пурсидам ки раҳими худро ба зан ва шавҳаре иҷора медиҳад ки соҳиби фарзанд намешаванд, пас оби он ду ё чанини он ду ро (дар раҳими худ) парвариш медиҳад, фармуд: На ба Худо савганд, дар авлоди мардум мушорикат намекунад магар шайтон! Оё сухани Худованди баландмартабаро нашунидаи ки (ба ӯ) мефармояд: <<Бо онон дар амвол ва авлод мушорикат кун>> (Исроъ/ 64)?!

2 . أَخْبَرَنَا جُبَيْرُ بْنُ عَطَاءٍ الْخُبْنَدِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْعَالِمَ يَقُولُ: مَنْ اسْتَأْجَرَ امْرَأَةً لِرَجْمِهَا فَإِنَّمَا اسْتَأْجَرَ شَيْطَانَةً وَلَا يُولَدُ مِنَ الشَّيْطَانَةِ إِلَّا شَيْطَانٌ!

Тарҷумаи гуфтор:

Ҷубайр ибни Атоъи Хучандӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам олим мефармояд: Ҳар кас занеро барои раҳимаш иҷора кунад, ҷуз ин нест ки шайтони муъаннасро иҷора кардааст ва аз шайтони муъаннас ҷуз шайтон мутавааллид намешавад!

3 . أَخْبَرَنَا الْحَسَنُ بْنُ الْقَاسِمِ الطَّهْرَانِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ وَ عِنْدَهُ عِيسَى بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ: لَعَنَ اللَّهُ مُؤَجِّرَ الْأَرْحَامِ وَ مُسْتَأْجِرَهَا! أَلَا وَاللَّهِ لَوْ كَانَ لِي أَمْرٌ لَجَلَدْتُهِمَا أَوْ عَذَّبْتُهِمَا عَذَاباً شَدِيداً! فَلَمَّا خَرَجَ قُلْتُ لِعِيسَى: مَا أَرَادَ مِنَ الْعَذَابِ الشَّدِيدِ؟ قَالَ: أَرَادَ حَدَّ الْمُحَارَبَةِ لِأَنَّهُمَا أَفْسَدَا فِي الْأَرْضِ!

Тарҷумаи гуфтор:

Ҳасан ибни Қосими Техронӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам ҳазрати Мансур дар ҳоле ки Исо ибни Абдулҳамид назди ӯ буд мефармояд: Худованд иҷора диҳандаи раҳимҳо ва иҷора гирандаи онҳоро лаънат кунад! Огоҳ бошед ки ба Худо савганд

Ў дар тадбириаш ва ихлол дар назми табиъат ва даҳолат дар фароянди табиъии таносул ва таволуд бипарҳезанд; Чароки ҳар гуна даҳолати судҷӯёна ва зиёдахоҳона дар фароянди табиъии таносул ва таволуд, тағйир диҳандаи офариниши Худованд ва бар ҳам занандаи низом ва тавозуни табиъат аст ва дар ҷайни ҳол, боби мафосиди азимеро ба рӯйи ояндагон мегушояд ва дар дарозмуддат табаъоти хатарнок ва зиёнборе барои фард ва ҷомеа хоҳад дошт. Аз ин рӯ, шайтон водоштани инсонҳо ба чунин кореро яке аз аҳдофи худ зикр карда ва гуфтааст: ﴿وَلَا مَرْنَهُمْ﴾ (Нисоъ/ 119); <<Ва ҳароина ононро амр мекунам, пас офариниши Худовандро тағйир медиҳанд>>; Ба ин маъно ки ашқоли фитрӣ ва табиъии хилқати Худованд ки бар бунёди ҳикматӣ бисёр амиқ ва мутаносиб бо ҳамаи абъод ва ҷавониби ҳастӣ астро ба тамаъи манофеъи шахсии кӯтоҳмуддат ва бо сӯъи истифода аз дониш ва абзорҳое ки Худованд ба онон бахшидааст, дигаргун месозанд.

Бар ин асос, ихлол дар низоми фитрии таносул ва таволуд ва тағйири фароянди табиъии он бо иқдомотӣ монанди иҷораи раҳими занон, шабиҳсозии инсон, харид ва фурӯши исперми мардон ва лиқоҳи маснуъӣ, таҳаккуқи ваъдаи ﴿فَلْيَعِزَّنْ خَلْقَ اللَّهِ﴾ ва мисдоқи боризи ﴿مَنْ عَمِلَ الشَّيْطَانِ﴾ аст ки тавассути ﴿عَدُوِّ مُبِينٍ﴾ зинат дода шуда ва тавассути фарзандонаш дар ғарб барои нобудии насли инсонҳо ва мушорикат дар авлоди онон дар ҳоли тарвич ва ҷаҳонисозӣ аст. Аз ин рӯ, ҳазарти аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло зимни ифшои моҳияти ҳабис ва аҳдофи зидди Худойии ин қорҳои шайтонӣ, онҳоро ҳаром мешуморад ва ба саҳтӣ аз онҳо барҳазар медорад.

Барои огоҳии бештар дар ин бора, ба таълиқе бар пурсиш ва посухи 128 мурочиъа кунед.

